

GRUP A

3r i 4t de primària

Hora de berenar

La veïna
té un gat blanc.
Jo,
un de negre.
La veïna
beu te verd.
Jo,
café natural.
La veïna
porta xador.
Jo,
passadors de colors.
A mi m'agrada
el seu gat blanc
i a ella
el meu gat negre.
Ens convidem
a berenar
i riem dient
que prenem
te natural i café verd!
Ella porta xador
i jo passadors de colors.
Ella és ella
i jo sóc jo.
Cap problema!

GRUP B

5è i 6è de primària

L'hort de l'avi

Darrere de la muntanya,
a l'esquerra del camí,
l'avi té un tros de terra
on va cada matí.
Totes ben arrengrades
(arreglades, ordenades)
trobo cebes, alls i cols,
mongetes
i grans tomàquets
vermells i daurats al sol,
pèsols tavella-verda
i flors blanques de les faves,
pastanagues i fesols,
patates i un munt de raves.
Quan arriben les vacances
m'alço ben aviat.
Avi, espera'm!
Jo t'ajudo!
Deixarem el tros llaurat?

GRUP C

1r i 2n d'ESO

Bona nit!

El cel s'ha tenyit de negre.

S'estén el vel de la nit.

La fosca

tot ho envaeix

(el vol lleuger
d'un mussol).

El silenci

tot ho ha pres.

La boira,

cabells de bruixa,

es fica

per cada racó.

Rastres

de fil de plata,

teranyines

de nit

i de por.

Els llençols

son el meu refugi!

Em tapo

amb el cobrellit!

Aviat, aviat, aviat...

vindrà la son.

(quina sort!)

Els ulls se'm tanquen.

Aviat

M'hauré adormit.

Bona Nit!

GRUP D

3r i 4t d'ESO

Leningrad

(Setena simfonia de Xostakòvitx)

El cel
és esglai
de runa blanca,
 brossa de patinament
 de neu de vidre
 i de mort fosca.

Cases cegues,
filles estranyes de ciutat
 destruïda.

Els homes
 i les dones
 i els nens
 (Boris, Pavel
 Natatxa, Alèxia...)

caminen sense rumb
sobre el gelbre
d'arestes punxegudes.

El matí neix
 dins d'un hivern
 estripat amb rudeses
 de guerra extrema.

De la llunyania,
cada cop més a prop...
 (el sentiu, Boris, Pavel
 Natatxa, Alèxia?)

un so creixent
 (Ja és aquí!
 Ja s'acosta)

La música s'enfila
 i ens envolta
com presagi
d'un futur
 d'esperança.

GRUP E

Adults

L'Elionor

L'Elionor tenia
catorze anys i tres hores
quan va posar-se a treballar.
Aquestes coses queden
enregistrades a la sang per sempre.
Duia trenes encara
i deia: "*sí, senyor*" i "*bones tardes*".
La gent se l'estimava,
l'Elionor, tan tendra,
i ella cantava mentre
feia córrer l'escombra.
Els anys, però, a dins la fàbrica
es dilueixen en l'opaca
grisor de les finestres,
i al cap de poc l'Elionor no hauria
pas sabut dir d'on li venien
les ganes de plorar
ni aquella irreprimible
sensació de solitud.
Les dones deien que el que li passava
era que es feia gran i aquells mals
es curaven casant-se i tenint criatures.
L'Elionor, d'acord amb la molt sàvia
predicció de les dones,
va créixer, es va casar i va tenir fills.
El gran, que era una noia,
feia tot just tres hores
que havia complert els catorze anys
quan va posar-se a treballar.
Encara duia trenes
i deia: "*sí, senyor*" i "*bones tardes*".